

Referat
fra
Reguleringsmøtet

8. juni 2006

Fiskeridirektoratet

REGULERINGSMØTE 8. JUNI 2006

SAKSLISTE

Sak 1/2006

Åpning av møte

Sak 2/2006

Orientering fra Havforskningsinstituttet om ACFM

Sak 3/2006

Regulering av fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen sesongen 2006/2007

Sak 4/2006

Regulering av fisket etter vassild

Sak 5/2006

Utviklingen i de enkelte fiskerier i 2006

- a. Bunnfisk nord for 62°N
- b. Pelagiske fiskerier
- c. Fiskeriene i Nordsjøen

Sak 6/2006

Prinsipper for refordeling av kvoter

Sak 7/2006

Agnkvoter

Sak 8/2006

Skole- og forskningskvoter

Sak 9/2006

Eventuelt

Sak 1/2006 Åpning av møtet

Fiskeridirektør Peter Gullestad åpnet møtet med å redegjøre for hvorfor en ikke har et tradisjonelt Reguleringsråd. Han inviterte de fremmøte til å delta aktivt, slik at en kunne viderebringe de gode sidene ved Reguleringsrådet som en arena for konstruktive løsninger.

Løsningen med et Reguleringsmøte og formen på møte er ikke endelig avklart, slik at hva som ville skje i fremtiden ennå var uklart.

Begrunnelsen for at han ikke ønsket pressens tilstedeværelse var at det lett kunne bli vanskelig å tenke høyt med pressen til stede. Også dette må evalueres.

Til saker under Sak 9/2006 Eventuelt, innmeldte FHL's representant lodde i Barentshavet og kongekrabbe.

Norges Kystfiskarlag ønsket å diskutere uer og bifangst av kveite i garnfiske.

Norges Fiskarlag ønsket å diskutere minstemålet på se nord for 62° N, men Peter Gullestad ønsket å ta den diskusjonen under Sak 5a.

Gullestad viste ellers til et brev 6. juni 2006 fra Finnmark Fiskarlag som ønsket å diskutere minstemålet på hyse.

Sak 2/2006 Orientering fra Havforskningsinstituttet om ACFM

Reidar Toresen fra Havforskningsinstituttet gav en presentasjon om de siste rådene fra ACFM, som omfattet Nordøstarktisk torsk, hyse, sei, og blåkveite, samt kysttorsk, sild i Nordsjøen, vanlig uer og snabeluer.

ACFM har deltakelse fra 19 land, og det gis råd for rundt 150 bestander. Rådene på det fleste bestandene gis om våren. For nordsjøbestandene samt kolmule og norsk vårgytende sild gis rådene om høsten.

Når det gjelder detaljene for de enkelte arter som ble presentert vises det til vedlagte pressemelding fra Havforskningsinstituttet, samt www.ices.org.

Nordøstarktisk torsk

Denne bestanden har tålt et høyt fiskepress fordi produksjonen har vært god. Et høyt uregistrert uttak, setter tilside forvaltningsregelen som Russland og Norge er blitt enig om, i det regelen ikke er testet med et så stort uttak som forvaltningsregelen er basert på. ACFM sin rådgivning er derfor basert en føre-var tilnærming. Basert på dette er rådet et totaluttak på 309.000 tonn i 2007.

ACFM har lagt til grunn et uregistrert uttak av nordøstatlantisk torsk på 166.000 tonn i 2005, og det uregistrerte fiske er i det vesentligste et russisk fiske. Det er også lagt til grunn et stort uregistrert fiske på nordøstarktisk hyse.

Peter Gullestad viste til at dette fiske foregår overalt i Barentshavet, og i hovedsak av lisensierte "lovlige" fartøy. De har tillatelse til å være på havet og delta i fisket, men fisker mer enn det de er tildelt i kvote.

Utfordringene er store, og derfor har dette problemet vært prioritert nr. 1 i Fiskeridirektoratet de siste 3 årene. Også på det politiske plan har dette hatt høy prioritet.

Fiskeridirektoratet har beregnet et uregistrert fiske på nordøstarktisk torsk i 2005 på 101.000 tonn. Når ACFM beregner dette til 166.000 tonn, må Fiskeridirektoratet gå grundig igjennom ACFM sine beregninger. Gullestad beklaget imidlertid at ACFM hadde satt tilside forvaltningsregelen, - en regel det har tatt 10 år for Norge og Russland å bli enig om.

Thor Wold mente det var bekymringsfullt at en til tross for stor oppmerksomhet, likevel fikk et økende overfiske i 2005 i forhold til de foregående årene.

WWF gav uttrykk for at de var imponert over det arbeidet som Fiskeridirektoratet har utført på dette området, og påpekte særlig at rapportene var oversatt til russisk og at en hadde lagt ut navn på de aktuelle fartøyene på internett. WWF hadde imidlertid registrert at Findus-Norge tvilte på Fiskeridirektoratets beregninger, og WWF lurte på hva fiskeriforvaltningen hadde gjort opp mot markedet.

Peter Gullestad viste til at disse sakene fikk sitt store gjennombrudd i 2005, med inspeksjoner i henholdsvis Nederland og England. Problemstillingen har også fått et løft gjennom omtale/reportasjer i TV/media.

Fiskeridirektoratet har de seneste årene arbeidet gjennom 6 akser.

- Rent operativt med observasjoner og kontroller.
- Bilateralt med russerne hvor en har fått på plass en del felles regelverk og felleskontroller. Det er blant annet vedtatt forbud mot at fartøy under bekvemlighetsflagg skal kunne nyttes i transport av fisk fra feltet, samt at det hittil i 2006 er utført 2 felleskontroller med russiske og norske inspektører i utenlandsk havn.
- Bilateralt mot EU, hvor en bl. annet arbeider med en revisjon av kontrollsamarbeidsavtalene, bl. annet for å få større åpenhet omkring landinger.
- Multilateralt arbeid i regionale og globale organisasjoner som NEAFC, NAFO og FN. Viktig tema er havnestatskontroll, og under revisjonskonferansen i FN om fiske på det åpne hav, ble det etter et norsk innspill enighet om at FAO skal fremforhandle en forpliktende avtal om havnestatskontroll.
- Nasjonal lovgivning, hvor en bl. annet skal få vedtatt hjemler og fullmakter til å nekte landing og havneanløp til fartøy som driver et ulovlig fiske. Dette arbeidet er til behandling i Regjeringen, og vil forhåpentligvis være ferdig i løpet av sommeren. I tillegg arbeides det som kjent med ny Havressurslov.
- Fiskeriforvaltningens forhold til miljøorganisasjoner, media og marked, hvor vi bl. annet er nødt til å ha et proaktivt forhold til media. Utfordringene knyttet til det uregistrerte og ulovlige fiske er så stor, at forvaltningen også må tenke nytt og utradisjonelt.

Ben Mikalsen fra Nordland fylkeskommune viste til at risikoen for å bli tatt var lite. Han etterlyste ellers økte straffereaksjoner og mente dessuten at sporbarheten av fisken var viktig. Han viste i denne sammenhengen til at de var kommet veldig langt i kjøttindustrien når det gjelder sporbarhet.

Peter Gullestad var enig i at sporbarhet var et vesentlig element og at bevisstgjøring av markedet var et vesentlig element. Når det gjelder økte straffereaksjoner viste han til at en stor grad av de straffbare handlingene skjedde innefor russisk jurisdiksjonsområde.

Seksjonsleder Lisbeth Plassa i Fiskeridirektoratet som leder Det permanente norsk – russiske utvalget, kunne fortelle at det arbeides mye med å utvide det norske kontaktnettet i Russland. Det arbeides også med å få samarbeid over grensene mellom norsk og russisk toll, skatt og påtalemyndighet for å nevne noe. En særlig utfordring på russisk side er at de er relativt dårlig informasjonsflyt mellom de ulike russiske organisasjoner og etater, slik at det er mange på russisk side som ikke er kjent med hva som skjer. Det er også en særlig utfordring å få implementert det vi får ned på papiret i avtaler og arbeidsgrupper. Dette er erkjent på russisk side, hvor en har erkjent at en på russisk side mangler både lovgivning, ressurser og informasjonsflyt.

Norsk kysttorsk

Her ble det vist til at disse bestandene totalt sett har hatt en kraftig nedgang de siste årene, som følge av økt høstingsgrad og sviktende rekruttering.

Nordøstarktisk sei

Denne bestanden er i god forfatning, har god reproduksjonsevne og har lav fiskedødlighet. Bestanden kan gi et uttak på 247.000 tonn, men forvaltningsplanen, som ennå ikke er vedtatt, tilsier en kvote på 194.000 tonn.

Uer

Bestanden av *Sebastes Mentella* (vanlig uer) er dårlig, og det er anbefalt at det ikke drives direkte trålfiske på denne bestanden.

Når det gjelder *Sebastes Marinus* (kystnær uer) står det også dårlig til med denne bestanden, og ACFM sin rådgivning er at det ikke drives noe direktefiske på denne bestanden og at bifangsten holdes så lav som mulig.

Blåkveite

Gytebestandene er fremdeles på et lavt nivå. Erfaringen viser at bestandene har vært i vekst når fangsten har lagt på 13.000 tonn eller mindre. ACFM sitt råd går derfor på å holde fangsten på under 13.000 tonn i 2007. Det ble ellers opplyst at det er behov for forskning på blåkveita.

Sild i Nordsjøen

Forvaltningsplanen for sild i Nordsjøen har hjulpet godt, og bestanden er bygget opp de siste årene. Det kom også inn noen gode årsklasser rundt år 2000. De siste 4 år er det imidlertid sett sviktende rekruttering. En slik situasjon er veldig spesiell, og i et slik tilfelle må en kunne fravike forvaltningsregelen.

Den sviktende rekrutteringen gjelder ikke bare sild, men omfatter flere bestander i Nordsjøen. En legger til grunn at ugunstig klimautvikling kan være en årsak. Lavtrykksaktivitetene med ekstremvær har gitt positiv effekt på rekrutteringen i Barentshavet, men har hatt en negativ utvikling på rekrutteringen i Nordsjøen. Vanninnstrømmingen fra Norskehavet til Nordsjøen er viktig.

Når det gjelder produksjonsvann fra petroleumsindustrien sin innvirkning på plankton, vet vi at det må veldig høye konsentrasjoner til før en ser noen umiddelbar virkning. Vi vet imidlertid veldig lite om langtidsvirkningene. Petroleumsvirksomheten er derfor også en kandidat når en skal forklare den sviktende rekrutteringen i Nordsjøen. Den mest åpenbare årsaken er imidlertid mangel på plankton.

En ser også at mengden raudåte er klart redusert i Nordsjøen, spesielt i den nordlige del av Nordsjøen. Raudåten er viktig for overlevelse og rekruttering av yngel.

I 2006 er biomassen beregnet til 1,3 mill tonn, noe som tilsvarer "føre var" nivået. Fare for at den nå ikke høstes bærekraftig.

I 2006 har TAC vært på 455.000 tonn. Får å få bestanden opp på "føre var" nivå i 2008 er rådet fra ACFM at kvoten i det direkte sildefiske i Nordsjøen ikke overstiger 240.000 tonn.

Forvaltningsregelen med en maksimal endring på 15% - TAC på 386.000 tonn - samsvarer ikke med målet om en bærekraftig utvikling,

Sak 3/2006 Lodde

Peter Gullestad viste til at det ikke var kommet noen nye opplysninger fra Island omkring bestandsstørrelsen. Det ville derfor - som nevnt i saksdokumentene – være vanskelig å komme med konkrete forslag til reguleringene for et eventuelt fiske. Han ba derfor om fullmakter til å komme tilbake med mer konkrete forslag når en visste mer om den biologiske situasjonen og en eventuell kvote var avtalt.

Bortsett fra representanten fra Sør-Norges Trålerlag som ønsket at også trålerne skulle få adgang til å delta i dette fisket, var det ingen merknader til Fiskeridirektørens forslag.

Sak 4/2006 Vassild

Peter Gullestad viste til at fiskeriforvaltningen tidligere hadde satt i verk tiltak for å stimulere fiskerne til å utnytte vassilda som en ressurs. Nå har en fått nok fangstkapasitet og interesse, og en må vurdere begrensinger i fisket. Havforskningsinstituttet har i denne sammenhengen gitt uttrykk for at det bør settes en "før var" kvote på 10.000 tonn.

Det er allerede i 2006 fisket ca. 17.000 tonn, og det har vært en stigende interesse med økt kvantum de to siste årene.

Vi kan velge å sette bremsene på allerede i år, eller vi kan vente til neste år. Venter vi til neste år, kan situasjonen ha forverret seg kraftig.

Fiskeridirektøren går derfor inn for at en allerede i år iverksetter tiltak.

Han foreslår derfor en umiddelbar stopp i fisket, men med en mulighet for et "ettersommerfiske" på totalt inntil 1500 tonn og at det settes en maksimalkvote på 1.000 tonn totalt for hvert fartøy i 2006.

Torkild Hopmark fra Sør-Norges Trålerlag viste til at næringen selv hadde arbeidet i mange år med å få stoppet nytildelinger av vassildtråttillatelse – overføring av tråttillatelser fra ikke-aktive fartøy til store effektive ringnotfartøy. Resultatet av den politikken som har vært ført er at det blir små kvoter til hver. Hans fartøy taper alene 2,5 mill kroner på en slik regulering som foreslått.

En står videre i fare for å avvikle det tradisjonelle høstfiske, og han viste til at det er 2 mottaksanlegg og 3 fartøy som tradisjonelt har vært i virksomhet på høsten. Han mente videre at høstkvoten bør settes til 2.000 tonn av hensyn til mottakene.

Han mente ellers at det var bra dersom det ble like maksimalkvoter, men at det kunne komme krav fra Fiskebåtredernes Forbund om individuelle kvoter basert på historisk deltakelse.

Leif Harald Hansen fra Norske Sjømatbedrifters Landsforening støttet Hopmark sitt innlegg. Av hensyn til de avtaler og forventninger som var i fiske, måtte en kunne gjennomføre årets fiske uten begrensinger. Det er greit med en TAC i 2007, men de trengte tid til å se nærmere på dette.

Han viste ellers til at det var ulønnsomt å fryse vassild om våren for å tine dette om høsten, da dette var veldig energikrevende både i fryse- og tinefasen.

Jorulf Straume fra FHL er enig i Hopmark sitt forslag om en høstkvote på 2.000 tonn.

Elling Lorentsen fra Norges Fiskarlag viste til at de var i møte med Fiskeri- og Kystdepartementet i april, og hadde der fått tilbakemelding om at det ikke skulle iverksettes tiltak i 2006. En skulle bruke 2006 til å skaffe seg kunnskap, da det ikke hadde vært gjort undersøkelser på denne bestanden siden 1992. Det rimet derfor lite at Fiskeridirektoratet ønsket å sette i verk tiltak i 2006.

Maren Esmark poengterte at det forelå en anbefaling fra HI, og at en måtte ta denne til etterretning.

Peter Gullestad oppsummerte debatten, og kom til at det ikke var store motforestillinger mot fastsette en uttaksregulering for vassildfiske i 2007.

Når det gjelder inneværende år foreligger det en anbefaling fra HI om et en bør være forsiktig og begrense uttaket. Samtidig er det en landindustri som lever av dette fisket, og som har en viktig del av produksjon om høsten.

Fiskeridirektoratets forslag og forslaget fra Hopmark om et høstfiske, vil i sum være relativt like.

Han var imidlertid bekymret for de nye effektive fartøyene som hadde kommet inn i fisket, og ønsket derfor ikke å slippe 2.000 tonn i et høstfiske helt løs.

Det var derfor behov for å finne frem til et forslag som kunne begrense innsatsen per fartøy, samtidig som en kunne sikre levering til landanleggene som hadde en ferskproduksjon om høsten.

Han avsluttet med at han ville utfordre HI til å arbeide mer med vassilda!

Sak 5/2006 Utviklingen i de enkelte fiskerier i 2006

Sak 5a/2006 Bunnfisk nord for 62°N

Peter Gullestad viste til at når det gjelder hyse så foreslår Fiskeridirektoratet å slippe fisket fritt for fartøy mellom 15 og 28 meter, men med opprinnelig kvote som garantert. Når det gjelder torsk har fartøy 21-28 meter 1.600 tonn igjen av gruppeknoten. Her er distriktskvoten inkludert, slik at en i realiteten har under 1.000 tonn igjen. Fiskeridirektoratet ser derfor ikke behovet for å gjøre endringer i reguleringsopplegget nå.

Thor Wold fra Norges Fiskarlag støtter forslaget på hyse. Det er viktig at flytelinefartøyene som driver fisket sitt nå får fortsette. Mange fartøy har strukturert slik at de i praksis har hatt fritt fiske på hyse i flere år. Når det gjelder torsk må fartøyene fiske opp opprinnelig kvote før det kan begynne på maksimalkvantumet. Dette skaper problemer for de fartøyene som har satt av et kvantum til bifangst til høstens fiske. Blir fisket etter torsk stoppet, vil fartøyet ikke ha det kvantumet som var planlagt avsatt til høsten. Wold foreslår derfor å fastsette en maksimalkvote og å øke overreguleringen etter hvert.

Han viste videre til at for fartøy med hjemmelslengde 15-21 meter bør en slippe fisket etter torsk fritt i september.

Peter Gullestad tar innspillene til etterretning.

Arne Helge Kristoffersen fra Norges Kystfiskarlag viser til reguleringen av torsk for fartøy 15 - 28 meter hjemmelslengde. Dersom en deler ut overreguleringen i form av maksimalkvoter, kompenseres de som ikke har pelagiske rettigheter. Hvis tillegget blir garantert vil tillegget bli mindre enn hva det ville vært med maksimalkvoter, noe som vil resultere i at fartøy uten pelagiske rettigheter få en mindre andel.

Peter Gullestad viste til at problemet er samlekvotefisket. Torskeknoten fiskes opp, men ikke sei- og hyseknoten. Alternativt kan en vurdere separate reguleringer av de tre artene.

Hilde Rødås Johnsen viste til at det ble gjort et grep for noen år siden, med egne kvoter på sei i tillegg til samlekvotene.

Peter Gullestad viste til at et resultat av dette grepet var et gigantisk overfiske på torsk på over 20.000 tonn. Det kan en ikke gjenta. Å ta ut sei av samlekvoten er noe å tenke på til neste års reguleringer.

Jorulf Straume fra FHL stilte spørsmål ved om parametrene knyttet til samlekvoten er fastsatt eller åpen for diskusjon. Peter Gullestad viste til at parametrene er tema på høstens Reguleringsmøte, hvor en etter beste evne forsøker å tilpasse faktorene til en bevegelig virkelighet.

Ola Helge Holmøy fra Norges Fiskarlag viste til at der var innført fritt fiske i konvensjonelle flåten, dette kunne også vært gjort i trål.

Peter Gullestad viste til at Fiskeridirektoratet vil ta kontakt med næringen angående refordeling innenfor trålgruppen. Fiskeridirektoratet har ikke fått regnet på dette ennå.

Peter Gullestad viste til at Norges Fiskarlag har tatt opp spørsmålet om minstemålet på sei. Elling Lorentsen viste til at en i Reguleringsrådet juni 1997 kom fram til enighet om at det i området mellom 62°N og 65°30'N skulle være tillatt å fiske inntil 3.000 tonn sei med not med et minstemål på 35 cm. Dette skulle ivareta det tradisjonelle notfisket etter sei i dette området. Det er fastsatt at det er de første 3.000 tonn av sei som fiskes med not i området som kan ha et minstemål ned til 35 cm, noe som ikke har vært et problem i tidligere år. I fjor og i år ble dette imidlertid problematisk, da kvantumet på 3.000 tonn sei er nådd. Utviklingen i fiskeriet har ført til at det er et misforhold mellom teori og praksis, fordi mye av fangstene inneholder fisk over minstemål og da blir det uhensiktsmessig at hele fangsten blir avregnet mot kvoten på 3.000 tonn. Lorentsen foreslår at det etableres en registreringsordning for å registrere størrelsene på fangsten, slik at en ser størrelsessammensetningen i fangsten. Da vil en kunne avregne kun fisk under minstemål mot kvoten og ikke hele fangsten slik det er nå.

Dag Rasmussen i Norges Råfisklag viser til at størrelsen på seien ikke registreres på sluttsedlene. Han er positiv til å arbeide sammen med Fiskeridirektoratet for å finne en løsning, slik at en kan registrere størrelsen på fisken på sluttsedlene. Det vil da bli mulig å avregne kvoten korrekt.

Peter Gullestad oppsummerte ved å vise til at kvoten på 3.000 tonn sei under minstemål var siste bit i et kompromiss om minstemålsbestemmelser. At det er de første 3.000 tonn sei som fiskes i dette området som avregnes kvoten har nok sammenheng med hvordan fangsten registreres, fordi en har problemer med å skille ut fisk over og under minstemål. Alternativt kan det ha sammenheng med at seien er mindre tidlig på sesongen. Norges Råfisklag opplyser at de er villig til å etablere rutiner som gir en oversikt over størrelsessammensetning i fangsten. Med et system som gjør det mulig å skille ut det kvantumet av sei som er mindre enn minstemål, er Fiskeridirektøren villig til å gå inn på denne ordningen. Dette for at en i praksis skal få fisket 3.000 tonn under minstemål. Fiskeridirektoratet vil se nærmere på dette og tilpasse ordningen slik at det blir et kvantum å fiske på.

Peter Gullestad viste til at han hadde mottatt et innspill om større innblanding av hyse under minstemål fra fire fiskere som skal starte årets fløytlinessesong etter hyse. Han er meget skeptisk til å i realiteten senke minstemålet på hyse. Overvåkingen viser til at å åpne for fiske på felt med mye småhyse vil føre til utkast.

Thor Wold er enig med Fiskeridirektøren. Dersom en åpner for å øke innblandingen av hyse under minstemål fra 15 til 30 prosent for fløyttline, vil en også måtte åpne opp for andre fangstredskaper.

Ola Helge Holmøy viste til at markedet ønsker ikke liten hyse, og at en bør derfor øke minstemålet.

Peter Gullestad oppsummerte diskusjonen med at et enstemmig Reguleringsmøte ikke ønsker å åpne for økt innblanding av hyse under minstemål fra 15 til 30 prosent for fartøy som fisker med fløyttline.

På spørsmål fra Ola Helge Holmøy om bifangstbestemmelser i fisket etter blåkveite viste Thorbjørn Thorvik til at en arbeidsgruppe vil bli sammensatt før ferien og at denne skal gi sin innstilling i november.

Hilde Rødås Johnsen fra Norges Kystfiskarlag viste til at det er en kort fiskeperiode for kystfiskerne som fisker blåkveite, 3 uker. Disse har vært forhindret av en uke med dårlig vær, og er allerede nå bekymret for om de vil kunne gjennomføre fiskeriet. Norges Kystfiskarlag ber derfor om at fartøy som er forhindret av været, får avslutte fisket i andre sesong.

Thor Wold viser til at han også ha mottatt tilsvarende signal fra kystfiskerne som fisker blåkveite. De har mistet tid på grunn av dårlig vær.

Ola Helge Holmøy anmoder også om at en ser på årets bifanstregulering.

Maren Esmark fra WWF ba møte om å ha i bakhodet det store overfisket på blåkveite som følge av uregistrert uttak av blåkveite.

Sak 5b/2006 Utviklingen i de pelagiske fiskerier i 2006

Peter Gullestad viste til innspill fra Norges Fiskarlag som under henvisning til flere runder med refordelinger på slutten av fjoråret, ber om at det gjeninnføres en dato for eventuell opphevelse av fartøykvotene i fisket etter nordsjøsild for ringnot- og SUK-gruppen. Fiskeridirektoratet er positiv til dette innspillet og denne fremgangsmåten jfr. sak 6/2006.

Med en kvoteskjæringsdato vil Fiskeridirektoratet, dersom vi ser at alt går greit, ikke gjøre endringer i reguleringen og fisket fortsetter som planlagt. Men med kvoteskjæringsdato betyr dette at etter en gitt dato (her 5. desember) har fartøyene ingen garanti for å beholde den kvoten en i utgangspunktet var tildelt. Dersom det blir nødvendig med en refordeling har Fiskeridirektoratet anledning til å oppheve fartøykvotene og stoppe fisket når gruppekvoten er oppfisket.

Tore Hillersøy fra Rederiforeningen for kystnotfartøy er positiv til forslaget for ringnot- og SUK-gruppen. I kystgruppen i 2005 ble det gjenstående i underkant av 4.000 tonn nordsjøsild, som kystfartøyene ikke fikk anledning til å delta på. En bør legge opp reguleringene slik at dette ikke skjer igjen.

Tom Færøy fra Rederiforeningen for kystnotfartøy viste til at det i flere år har stått igjen et kvantum på nordsjøsildkvoten ved årsskiftet. Fiskeridirektoratet må refordele tidligere. Få fangster blir tatt etter 15. august, og kommer refordelingen for seint har fartøyene avsluttet nordsjøsildfisket og gått på makrell- og nvg-sild fiske. Allerede ved begynnelsen av juli bør en vurdere refordeling. Han viste videre til at det er positivt at opprinnelig kvote er garantert.

Jakob Magne Jakobsen fra Norges Fiskarlag viste til at 15. august kan være sent ut i fra den utviklingen en per i dag ser i årets fiske. Fartøykvotene må ligge fast, men Fiskeridirektoratet bør se på om en kan foreta en refordeling før 15 august.

Hilde Rødås Johnsen viste til at det i forbindelse med lukkingen av fisket i 2003 ble satt kvantumskrav i en periode med dårlig tilgang/avsetning, noe som gjorde at for mange ble stengt ute fra fisket. En bør derfor også ta hensyn til gruppe II ved eventuelle refordelinger. Maksimalkvoten i gruppe II er 10 tonn for fartøy som fisker med garn og 5 tonn for fartøy som fisker med not. Rødås viste videre til at det er positivt at de opprinnelige kvotene er garanterte ved refordeling.

På spørsmål fra Hillersøy om kvoten kan tas til neste år svarte Peter Gullestad at de nasjonale kvotene er en del av internasjonale kvoteavtaler. På et tidspunkt vil en nok kunne overføre kvoter til året etter, men det ligger et stykke frem i tid før dette kommer inn i kvoteavtalene. Med store kutt i nordsjøsildkvoten ligger det ikke an til denne ordningen for nordsjøsild.

Peter Gullestad oppsummerte ved å vise til at Fiskeridirektoratet tar signalet om at en i kystfisket etter nordsjøsild bør være tidlig ute med refordeling. I forskriften står det 15 august, men en har her fått signaler på at denne datoen bør fremskyves. Overreguleringen er økt fra 2005 til 2006. Fiskeridirektoratet følger fisket nøye.

Sak 5c/2006 Utviklingen i fiskeriene i Nordsjøen i 2006

Peter Gullestad viste til at prøvefisket etter tobis er gjennomført, og at HI kommer ikke med ikke med fornyet anbefaling i forhold til null-anbefalingen som ligger inne.

Sak 6/2006 Prinsipper for refordeling

Peter Gullestad innledet med å vise til at det er en viktig grunn til at dette tas opp i reguleringsmøtet. Hver høst, på samme tid som neste års reguleringer planlegges, bruker Fiskeridirektoratet mye ressurser på refordelinger.

Thor Wold er positiv til at det settes en siste dato for refordeling, og til at siste dato for refordeling innenfor kystflåtens fiske etter torsk, hyse og sei settes til 15. eller 20. november. Han viste videre til forslaget som omhandler omfordeling mellom fartøygrupper, og at det var fornuftig å først ta hensyn til overfiske på andre gruppekvoter for å unngå overfiske av totalkvoten før kvoten flyttes ut av gruppen.

Arne Helge Kristoffersen fra Norges Kystfiskarlag viste til at dersom kystflåten ikke klarer å fiske gruppekvoten sin med fritt fiske er det mulig at det er bestandssituasjonen som er årsaken. Han er derfor tvilende til å innføre omfordeling mellom fartøygrupper som prinsipp. Dette fordi kvoten kanskje ikke burde fiskes opp på grunn av at det står dårlig til med bestanden.

Stian Jensen fra Landsdelsutvalget for Nord-Norge og Nord-Trøndelag viste til at refordeling kan åpne for at det blir store avvik mellom tildelte kvoter og faktisk fangst. Det er behov for å omfordele mellom gruppene slik at det blir balanse, og viser da til nasjonale omfordelinger. Han ber FKD på bakgrunn av dette om å utrede hvorfor det kan oppstå restkvantum samt tiltak for å redusere restkvantum. Først da kan en ha en fullverdig diskusjon om refordeling.

Peter Gullestad svarte på dette ved å vise til at det ikke er tenkt at prinsippene som er listet opp i saksdokumentet skal åpne opp for diskusjon om alle tenkelige tema knyttet til refordelinger og fordelinger av kvotene. Dette er innspill som tar sikte på å forenkle Fiskeridirektoratets hverdag, slik at vi har en gjennomtenkt strategi når vi skal ta stilling til alle spørsmål om refordelinger til høsten. Restkvantum oppstår og da er det Fiskeridirektoratet sitt ansvar å iverksette tiltak. Det har vi gjort i alle år. Noen ganger går det greit og noen ganger blir det mye støy. Vi har derfor satt prinsipper om refordeling på saklisten for å kunne enes om noen retningslinjer Fiskeridirektoratet kan forholde seg til. Det prinsipielle inngår i andre debatter og er ikke tenkt å inngå her.

Ola Helge Holmøy viser til refordeling av sei mellom not og trål, som er en praksis som Norges Fiskarlag ser at Fiskeridirektoratet fortsetter med.

Paul-Gustav Remøy fra Norges Fiskarlag viser til at vi har en forpliktelse til å fiske den nasjonale kvoten. Fiskeridirektøren foreslår i saksdokumentene et arbeidsslingringsmonn på 1 prosent, altså dersom en treffer gruppekvoten mellom 99-101 prosent er det ok. Dette vil over tid gå i balanse, og ikke skade bestandene.

Han viser videre til Norges Fiskarlag sitt forslag til sluttavvikling i fisket etter makrell. Høye priser på makrell har hatt som konsekvens at fartøyene går og henter selv små restkvoter. Norges Fiskarlag har foreslått at de fartøy som har mindre enn 20 tonn igjen av kvoten, ikke skal fiske dette selv men få utbetalt verdien av restkvoten. Dette for å unngå individuelt overfiske. Norges Fiskarlag mener det er viktig å ikke forkaste dette forslaget og mener det er et forslag Fiskeridirektoratet bør se nærmere på.

Han stilte videre spørsmål ved hvordan Fiskeridirektoratet vil håndtere en eventuell feilkalkulering i de kystfartøygrupper hvor en har overregulerte fartøykvoter. Vil noen fartøygrupper måtte betale?

Peter Gullestad viste til at i de tilfellene hvor en regulerer med overregulerte fartøykvoter ligger risikoen hos Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektøren viser videre til at der er et slingringsmonn i dagens reguleringsystem. Det generelle bildet er at bekymringen for ett tonn underfiske er ikke det samme som bekymringen for ett tonn overfiske for fiskerne. Dersom en treffer litt under kvoten er det mye støy. For å unngå administrative kostnader og ikke minst flåtens kostnader knyttet til det å vente på en refordeling, foreslås det her noen kjøreregler.

Tore Hillersøy viser til faktorfastsettelsen i SUK-gruppen i 2005, og nivået på underreguleringen. På siste tur tar fiskeren alltid om bord et så stort kvantum at en er sikker på at kvoten er tatt. Dette kan dreie seg om 10 tonn, 20 tonn eller 50 tonn for mye, fordi det er ikke lett å beregne nøyaktig hvor stort kvantum en har i noten. Dersom det ligger et annet fartøy som ikke har tatt kvoten sin i nærheten, hvorfor kan en ikke overføre overskytende fangst til dette fartøyet i stedet for at dette fartøyet også går ut igjen og overfisker sin individuelle kvote?

Peter Gullestad viser til at dette er en parallell til Remøy sitt forslag. Han ser ikke bort i fra at vi en dag vil komme der hvor Remøy/Hillersøy vil, men der er ennå en del utfordringer som først må håndteres før det vil bli en realitet.

Fiskeridirektøren oppsummerte og kom til at Reguleringsmøtet finner det akseptabelt at det står igjen 1 prosent av kvoten eller at gruppekvoten overfiskes med 1 prosent.

Hilde Rødås Jensen ber om at gruppe II tas inn i teksten som omhandler omfordeling mellom tilliggende fartøygrupper i størrelse.

Peter Gullestad viste til prinsippet for omfordeling mellom fartøygrupper. I tilfeller hvor det er et lite restkvantum og en regulerer etter Finnmarksmodellen, vil noen ønske å "smøre" restkvantumet utover på alle gruppene. Men det som en her foreslår, er at tilliggende fartøygrupper i størrelse får først delta på restkvantumet.

Paul-Gustav Remøy viser til at enkeltkystfartøy kan ha flere kvoter på en båt, men at en båt kan ikke være på flere steder samtidig. Dette bør vurderes ved refordelinger.

Jakob Magne Jakobsen viste til at omfordelingsprinsippet (forslaget om fordeling internt i kystfartøygruppen) er et prinsipp Norges Fiskarlag er positiv til.

Sak 7/2006 Agn

Peter Gullestad viste til at en i saksdokumentet har med utgangspunkt i linefiskets positive kvaliteter, sagt at stimulering av linefiskernes aktivitet er tilrådelig. Gitt at en ønsker å stimulere til linefiske har en skissert tre mulige tilnæringsmåter i dokumentet.

Jan Magne Flaas fra Fiskernes Agnforsyning ga en kort presentasjon av Fiskernes Agnforsyning, som har følgende hovedområder; agn, fryseterminaler og transportfartøy. Selskapet har enerett på salg av agn i Nord-Norge og styrer etter å gi agn av topp kvalitet til lavest mulig pris. Makrell og sild er det viktigste agnet. Selskapet begynte i 2001/2002 å se på muligheten for egne kvoter til agn, for å kunne fiske agnet til korrekt tid på året. 2004 var første året en hadde egne agnkvoter og agnkvote er en suksess for agnforsyningen. En ser imidlertid også motsetningen som oppstår mellom pelagisk sektor og linedrift, ved at en får en overføring av kvantum fra den ene gruppen til den andre gruppen.

Fiskernes Agnforsyning sitt styre påpeker viktigheten av at agnkvoteordningen videreføres, og helst på permanent basis. En er nå fritatt fra reguleringsforskriftene og kvoten kan fiske på det tidspunktet fisken har korrekt kvalitet. Det er viktig at fisken har korrekt fettinnhold, rauåte og størrelse. En anbudsrunde bestemmer hvem som skal fiske agnet. Pris er her en viktig faktor, men også hvilken kvalitet fartøyet kan tilby fisken til har betydning. Det er ikke automatikk i hvilke fartøy som deltar i fisket. Fiskernes Agnforsyning mener at den positive effekten av kvoten gjør det forsvarlig å fortsette ordningen.

Tore Hillersøy visert til at Ringnotforeningen for kystnotfartøy er negativ til agn- og skolekvoter.

Jakob Magne Jakobsen viser til Norges Fiskarlag sin prinsipielle holdning. Det er viktig å stimulere linefiske, men det er feil at andre fartøygrupper skal subsidiere linefisket.

Paul-Gustav Remøy viste til at en i dette tilfellet tar fra en fartøygruppe og gir til en annen fartøygruppe. Makrellkvoten har de siste årene blitt redusert og av dette følger det at andelen til agn prosentvis har økt. Staten bør ta ansvar og finansiere subsidieringen av linefiskerne.

Arne Helge Kristoffersen viste til at dersom en hadde tatt bort egnetilskuddet før nvg-sildefisket ble lukket, ville en hatt et høyere antall deltakeradganger i dag, fordi flere linefiskere ville funnet det mer lønnsomt å fiske norsk vårgytende sild.

Peter Gullestad oppsummerte med at Reguleringsmøtet sier ikke at det er negativt å stimulere linefisket. Men i diskusjonen om hvordan dette skal finansieres er alle i møtet (bortsett fra agnforsyningen) negativ til agnkvoteordningen. Det er ønskelig at støtten til linefisket administreres og finansieres gjennom Finansdepartementet.

Sak 8/2006 Skole- og forskningskvoter

Peter Gullestad viser til at det har alltid gått med fisk til overvåkning og forskning. Enkelte tiltak vil det ikke være mulig å gjennomføre uten å fysisk fange fisk. Imidlertid ser dette fisket ut til å ha utviklet seg til en forretningsidé. En merker interesse for å forske på en slik måte at det dør noen fisk. Vi vil nok etter hvert få et regime hvor forskningskvoter er innlemmet i EU-avtalen. Alle forskningskvoter bør på sikt avregnes mot de nasjonale kvotene. Dette er en prosess, og en må ta stilling til hvor store skal kvotene skal være og hvem som skal få fiske på disse kvotene.

Paul-Gustav Remøy vil knytte saken om skole- og forskningskvoter opp mot forrige sak som omhandlet agnkvoter. Det dreier seg om at det offentlige skal kunne få bruke av de norske totalkvotene til andre formål enn næringsfiske. Dette er den totale norske kvoten næringen prøver å tilpasse driften etter. Det må vurderes om alle forskningsprosjekter er like nødvendige. Vi får stadig prosesser der ulike flåtegrupper blir satt opp mot hverandre. Det er behov for en prosess hvor det vurderes hvilke skole- og forskningskvoter det er behov for, for eksempel skal overvåkningstjenestens kvoter på torsk gå ned når TAC går ned? Norge bør analysere behovet for disse kvotene, før spørsmålet tas opp med andre land.

Elling Lorentsen stiller spørsmål ved behovet for skole- og forskningskvoter. Jo større disse kvotene er, jo mindre blir kvantumet som skal fordeles til yrkesfiskerne. Det blir feil å si at skole- og forskningskvotene skal innlemmes i den norske totalkvoten. Finnes det andre måter å finansiere den aktuelle forskning på?

Hilde Rødås Johnsen mener det er behov for å vurdere hvordan det kvantum som er avsatt til skole- og forskningskvoter skal nyttes. På Norges Kystfiskerlag sitt landsmøte framkom det bekymring for den nære sammenhengen mellom forskningskvoter og finansiering, både fra forskerhold og fra næringen. Det bør derfor nøye vurderes hva som skal prioriteres og forskning som næringen etterspør bør prioriteres. Til spørsmålet om hvem skal fiske forskningskvoten ønsker en at kystflåten får delta i større grad enn tidligere. Det bør utarbeides bedre retningslinjer og utvelgelseskriterium.

Tore Hillersøy viser til at de tar med skoleungdom på fiske på ordinær kvote. Skolekvoteordningen er uthult, det er usikkerhet om ungdommen virkelig deltar i fisket eller om kvoten blir fisket uten at elevene er om bord. Det er mer nyttig om fartøyene tar ungdommen med ut på fiske av de ordinære kvotene.

Paul-Gustav Remøy mener en bør vurdere nøye hvor stor nytte skolene faktisk har av de tildelte skolekvotene. Dette er en form for ressursavgift, og en bør derfor ha god oversikt over hvordan kvoten benyttes.

Peter Gullestad oppsummerte ved å vise til at det i forskningsarbeid vil oppstå behov for visse kvanta, fordi en må faktisk fange fisken for å gjennomføre forskningen. Det virker imidlertid som om skole- og forskningskvoter har et tiltakende element av finansiering, og vi er tilbake til diskusjonene rundt agnkvotesystemet. Fiskeridirektøren oppfordret næringen til å tenke i retning av ressursavgift. Dersom næringen går inn for ressursavgift, kan de i dette tilfellet få være med på å bestemme til hvilke formål ressursavgiften skal brukes. Over tid vil det bli nødvendig å ta skole- og forskningskvotene inn i TAC. Det er derfor behov for strengere prioritering av prosjekter. At skole- og forskningskvanta tas inn i fordelingen av nasjonal

kvoter er positivt, også for næringen. En vil da få et grep om størrelsen på disse kvotene, slik at det ikke sklir ut. En tenker da ikke kun på nasjonale kvanta til forskning, men også internasjonale kvanta som blir tatt i forskningsøyemed.

Jan Frederik Danielsen fra FKD stiller seg bak Fiskeridirektøren sin oppsummering.

Sak 9/2006 Eventuelt

Fiske med juksa etter uer i fredningsperioden.

Peter Gullestad er negativ til forslaget om at fiske etter uer med juksa bør unndras fra fredningsperioden.

Bifangst av kveite i garnfisket

Peter Gullestad foreslår at Fiskeridirektoratet lar disse innspillene om fredningstid på kveite og breiflabb samt bifangstproblematikken bli tema under høstens Reguleringsmøte.

Fiskeridirektoratet vil kunne få satt i verk eventuelle vedtak innen 20. desember.

Kongekrabbe

Peter Gullestad viste til at spørsmålet om kongekrabbe hadde høringsfrist i går. Høringen dekker både deltaker- og kvotereguleringer, da det er vanskelig å si noe om størrelsen på kvoten uten å samtidig si noe om deltakerreguleringen. Dette henger naturlig sammen og er naturlig å behandle sammen. På spørsmål fra FHL om åpningsdatoen, svarer Fiskeridirektøren at en vil vurdere åpningsstidspunktet ut i fra kvalitetshensyn. Hvor lang sesongen skal være er et tema i forhandlingene med Russland. I fjor tok Norge opp med Russland spørsmålet om å forlenge sesongen ut januar. En får høste erfaringer fra kommende sesong, da det blir første gangen det gjennomføres kommersielt kongekrabbefiske i januar.

Vinterlodde

Peter Gullestad viste til at dette er en sak som hører hjemme i forhandlingene senere i høst, og innspillet burde derfor vært sendt til Forhandlingsrådet som gjennomføres til høsten.